

τῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν γενναίως ἐκδραμόντων
κι' εἰ προσφωνήσεων θερμῶν τὰ μάλ' ἀποκαμώντων.

Ὁ μὲν Κοδούργος ἔγινε τῆς Βουλγαρίας Τσάρος,
ἐπὶ ἑκεῖνα ποῦθελε κι' ὁ κύριος Μαγάρδος,
ἀλλ' ὅμως κι' ἄλλοι μερικὰ γυροῦσαν μεγαλήτερα,
κι' ἔτσι περὶ αὐτοὶ καλά, κι' ἡμεῖς πολὺ καλλίτερα.

**Ἄν τὸ θέλουν αἱ Δυνάμεις,
ἄλλως τί' μπορεῖς νὰ κάμῃς;**

Φ. — Τῆς μπαγοντέας ἀρετὴ
κι' ἄς παῖς ἡ μουσικὴ
κι' ἔλατε νὰ μᾶς πάρετε
μᾶς λὲν οἱ Κρητικοί.

Κι' ἔμετε, εἶπε Περωλέτο, τοὺς κυτᾶζοιμε καὶ κλαίμε,
καί' σ' τὰ παλληκάρια λέμε:
Ἄν τὸ θέλουν αἱ Δυνάμεις,
ἄλλως τί' μπορεῖς νὰ κάμῃς;

Ἄν ὁ Γκρέυ δὲν θελήσῃ
ποδὸς ἔμπορεῖ ν' ἀντιμλήσῃ;
ὅμως ἦσυχά περνᾶτε
μὲ ζητωκραυγὰς καὶ κόμους,
καὶ τὴν Κρήτην κυβερνᾶτε
μὲ τοὺς ἰδικούς μας νόμους.

Μὴν ταρασσετε τὴν γῆν
τῶν ἀρμάτων τῶν τιμῶν,
δεῖξτε διαγωγὴν
ἀνταξίαν ἐγκωμίων,
καὶ βεβαίως εὐμενεῖς
θὰ φανοῦν οἱ συγγενεῖς.

Προσμένετε προσμένετε ψυχραίμως κι' ἀταρξῆως,
ἔ δὲ Ζαήμερ φέρεται σ' τὸ Μασοῦρι μονάχος,
καὶ τὴν συγγμῆ, ποῦ τ' ἔσκαινε τὴν πρώτη συναγρίδα,
τοῦπανε γὰρ τὴν ἔνωσαν μὲ τὴν κοινὴν πατρίδα.

Χαίρε, Κρήτη δοξασμένη, κατὰ πάντα σ' ἐπαινῶ,
τώρα χόρευε καὶ γλέντια,
καί' σ' τοῦ Βούγκιχαμ ἐκεῖνο τὸ Παλάτι τὸ τραπὸ
γίνεται γὰρ μᾶς κούβεντα.

Ὁ σκηπτοῦχος τῆς Ἀγγλίας
σοβαρὰς συνομιλίας

ἔχει καὶ μὲ τὸν Ἰσδολοκὺ τὸν σπουδαῖο διπλωμάτη...
μὴν ἀνηουχεῖτε, Κρήτες, περιμένετε κομμάτι.

Κι' ὁ Μινιστρος Μπαλατζῆς σὺρε κι' ἔλα κατ' αὐτὰς
ὅσοις κυρίους Προσβεστὰς.

Τί' τρεχάματα μεγάλα
μὲ τὸν Κόντε καὶ μονάχος,
κι' ἀπὸ τὴν κολλῆ τρεχάλα
θὰ τοῦ πῆσῃ καὶ τὸ πάχος

Καὶ μικρὰ κουνούτσια τὰ ζέρεῖς, χασομέρη,
ποῦ μῆρα μεσημέρι
βγαίνουν τὸ καλοκαίρι.

Ἄδρατα σφυρίζουν,
ἄδρατα θαγκάνουν,
τόσο ποῦ σ' ἐκνευρίζουν
κι' ἔξω φρενῶν οὐ κάνουν.

Ἔτσι κι' ἐκεῖνος τώρα φορτώνεται χαρτὰ,
καὶ τρέχει καὶ γυρίζει,
κι' ἀδιὰκοπα σφυρίζει
ὅταν Προσβεστῶν τ' αὐτὰ.

Σὲ τόσῃν κρίσιν, Περικλῆ, κρίνω κι' ἐγὼ σωφρόνως
καὶ ψυθρίζω μένος:
εἶθε κι' ἡ Κρήτην βουλευτὰς ὅτῃν μάννα της νὰ στέλλῃ,
νὰ λθούν Μιχαλιδάκηδες, νὰ λθούσιν Βενιζέλοι.

Μακάρι νὰ λθούν ῥήτορες
τῆς Κρήτης εὐσταταῖς,
ὡς εἶδος ἐπιθῆτορες
τῆς καθ' ἡμᾶς Βουλῆς.

εἶθε κι' ἡ Κρήτη ν' ἀπλωθῇ
ὅτῃς λευθερίας τὸν ἦλο,
καὶ νέον αἶμα νὰ χυθῇ
οὐ φλέβιας, ποῦχουν ἔλα.

εἶθε νὰ σμίξουν γρήγορα μ' ἐμᾶς τὰ Κρητικὰ κίμα
καὶ σύμμαχοι νὰ μείνωμε μὲ τὰ Νεοτουρκικὰ,
καὶ κάθε Κρητικὸς βρακάς νὰ γίνῃ στενωδράκης,
καὶ νὰ μᾶς ἔλθῃ βουλευτὴς κι' ὁ Μπέτης Φαρφουράκης.

Ἦτε, παῖδες, τράμ τάρμ,
δόξα ὅτῃν κοινὴν πατρίδα...
τῶρ ἄς μποῦμε μὲς σ' τὸ τράμ
νὰ μᾶς πῆν ὅτῃν Ἄλυσσιδα.

Διασεδάσαις φτηνὴ...
τόφις ἐποχῆς ὀραῖας
νὰ τραβῶ καὶ τὸ σχανὶ
τῆς ἡλεκτρικῆς κεραίας.

Κι' ἐνθ' φωταῖς κυκλόνουν τὴν γῆν τῆς γεννετέρας
δὲν ζέρεῖς πῶς μ' ἀρέσαι,
βρὲ Περικλῆ μπαμπῆσιον,
κυκλώματα νὰ βλέπω κι' ἡλεκτρικὸς σπινθηρᾶς.
Π. — Κι' ἐγὼ δὲν ζέρεῖς πόσο μ' ἀρέσει, κακοδῆρη,
σπινθηρᾶς νὰ σοῦ βγάξω μὲ δυνατὸ σπλημέρι.

**Ἀγγελία σοβαρὰ
πῶς μᾶς πέρνουν τὸν παρὰ.**

Ὁ Ρωμηὸς τῶν Ἀθηναίων σκοῦζει νὰ τὸ μάθουν εἰς:
παστρικὸς συμπατριώτης ἔβγαλε Ρωμὴν ὅτῃν Πόλι
μὲ τὴν ἐπικεφαλίδά τοῦ δικοῦ μας καὶ τὸ σχῆμα...
κάποιος φαίνεται θὰ τοῦτε πῶς πλουτίζου μὲ τὴν ῥίμα.

Τοῦς ἐκόλλῃς μαρᾶς, τοῦς ἐκόλλῃς καβῆς
γὰρ τοῦ Φασουλῆ τὰ πλοῦτη, τοῦ μεγάλου Τραπεζίτη,
καὶ τοῦ Τύπου τὸ Γραφεῖον τὸ παρακαλῶ θερμῶς
δὲν πρέπει νὰ τὸ κἀνῃ καὶ γι' αὐτὸν τὸν συμπολίτη.